

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS.

12.

IOANNIS
EVANGELISTÆ
XVII. CAPVT A M. IOHAN.
ne Sleifero Seruestano Iuriscon-
sulto & Poëta Laureato Hen-
decasyllabico Carmine
conuersum &c.

Pro genere humano fundit pia uota parenti
Christus, ubi sensit tempus adesse necis.

AMPLISSIMO ET
CLARISSIMO VIRO DIGNI-
TATE. SAPIENTIA, ERVDITIONE, VIRTU-
te & plurimarum rerum vſu arq; experientia præcellenti, Domino
ADAMO RUPERTO, Inclytæ Ciuitatis Budissinæ Iu-
dici dignissimo, suo Musarumq; patrono plurimum
honorando M. Iohannes Sleiferus Serue-
stanus I. C. & Poëta Laureatus.
S. AE. O.

ADame Aonidum decus sororum,
Et cultor Latij diserte Iuris,
Dum Musas colis eruditiores,
Que nūc omne carēt honore, prorsus
Vulgi & sub pedibus iacent relictæ,
Dumq; ueridicos amas Poëtas.
Quoru est fama famæ, boneq; Musæ
Sunt hoc tempore tristiore Mulæ.
Hos, gratus, tibi dedicare uersus
Vir præstans uolui, meretur illud
Et uirtus tua rara, comitasq;
Quim Musis animus dicatus almis.
Sed fors materiā rogas? recensent
Christi uerba suprema, quæ parenti
Summotum retulit, cruci priusquam
Affixus fuit, & tulit cruentam
Indignamq; necem, plagasq; sœuas.
Mortales miseros manu potenti

Tristi ut carcere liberaret Orci,
Illiſ iusticiamq; perditamq;
Fuso sanguine redderet salutem.
Ergo quicquid id est fauente dextra
Mitis accipe candidiq; uatis
Bonī consule dedicationem.
Sic te postmodo pectorisq; dotes
Dum uitam Superi mihi fauebunt
Victoris ego predicabo chartis.
Atq; tot tibi gratias habebo,
Hirsutos quot hyems gerit capillos,
Quot uer purpureos parit colores,
Aestus quot grauidas refert aristas,
Autumnus quot habet ferax racemos,
Tot uiuas etiam precor per annos,
Adame Aonidum decus sororum
Et cultor Latij diserte Iuris.

IOANNIS EVANGE-
LISTÆ XVII. CAPVT HEN.

DECASYLLABICO CARMINE A M. IOHAN-
NE SLEIFERO I. C ET POETA CO-
RONATO CONVERSVM.

CHRISTVS labe carens IESVS omni
Mœsta cum retulisset hæc loquela
Ad cœli faciem leuabat axem
Mittebatq; sonos ab ore tales :
O æterne DEVVS pateruerende,
Qui terras tonitru quatis sereno,
Tristis imminent hora, qua coœnum
Gnatum clarificare uis, ut ipse
Gnatus, clarificet suum parentem,
Huic summum Imperium uelut dedisti,
Supra cuncta animata & omne uiuens,
Vitam donet ut omnibus perennem
Quos curæ ipsius ipse collocasti.

„ Hæc sed uita perennis est, ut ultrò
„ Te uerum esse Deum atq; Christum Iesum
„ Solum confiteantur & celebrent,
„ Summo ab æthere quem per uniuersum
„ Misisti ipse pater tremende, Mundum.

In terris tua facta, gloriamq;
Iustis laudibus extuli, mihiq;

A 2

Iniunc

Iniunctum officium libens peregi.

Iam me summe parens, Creator orbis
Tecum clarifica nitore tali
Olim quem dederas mihi, priusquam
Immensus fabricatus esset orbis.

Entuum decus omnibus popellis
Quos de mundo ego nactus, explicaui,
Subiecti tibi erant, tuisq; iussis,
Verum nunc proprios mihi dedisti,
Seruaruntq; tuum salubre uerbum.

Nunc habent benè cognitum, quòd omne
A te, quod teneo mihi esse partum.
Nam quæ uerba mihi dedisti, ijsdem
Concessi, meritoq; honore sponte
Accepere, fidem & dedere uerbis
A te quod pater exij, atq; mundum
Te mittente adij fide apprehendunt.

Pro illis oro etiam, nec uniuerso
Pro mundo, sed ijs mihi meæq;
Dextræ quos pater ipse credidisti,
„ Tui sunt etenim, sed omne quidquid
„ Mihi uendico, iure uendicatur
„ Tibi, quodq; tibi mihi imputatur,
„ Et sum clarificatus ipse in ipsis
Atq; ego haud magis ambulo per orbem,
Ipsi autem patulo manent in orbe,

Namq;

Namque ad te redeo, & relinquo mundum.

Serua sancte pater mihi dicatos,
Partum nominis ob tui nitorem,
Vt unum maneant, uelut per omne
Tempus nos suimus manebimusque.

Donec in tumido uagabar orbe,
Tuo in nomine protegebam eosdem,
Nec unus periit, nec unus inquam,
Atque prodigus est choro meorum,
Scriptis ut fieret satis piorum
Vatum, quos Lachesis peremit olim.

Nunc ad te uenio, loquorque aperto
In mundo, mea turba ut absolute
Mea laetitia fruatur omnis.

Dedi illis tua uerba, uerum iniquus
Orbis hos odio afficit maligno.
Mundi haud sunt quia filij potentis,
Ceu non pars ego sum potentis orbis.

Non illos precor auferas ab orbe,
Sed clemens patrijs tegas sub alis,
Per casus uarios periculorum,
Non sunt filioli potentis orbis.
Ceu non pars ego sum potentis orbis.
Intua rogo ueritate sanctos
Illos effice, consecraque sancta.

„ Tuum dogma salubre ueritas est.

Me

Me mundi uelut in plagas potentes
Misisti, simili modo uniuersum
Mando & præcipio his adire mundum
Coram illis ego reddo memetipsum
Sanctum ut sanctifcentur in beato
Vero, scilicet in salubre uerbo.

Proq̄ illis nec ego precationes
Tantum fundo, sed his peracta eorum
Qui credent mihi, traditisq̄ iussis,
Vt unum maneant subinde & unum
Credant, ceu sumus & manemus unum,
Hinc noscent pater à te in uniuersum
Quod sim missus ego decenter orbem.
Atq̄ illis quoq̄ contuli nitorem
Acceptum, ut maneantq̄ sintq̄ semper
Vnum, ceu sumus & manemus unum
In illis maneo subinde, tanquam
In me summe pater manes subinde,
Vt sint perpetuè absoluti, & inde
Mundus noscat iners, quod uniuersum
Te mittente adij libenter orbem.
Atq̄ illos quòd amore prosequutus
Es, me sicut amore prosequutus.

Volo summe parens mihi ut dicati
Mecum sint in eo loco subinde
Vbi sim, uideantq̄ claritatem

Meam,

Meam, quam mihi tradidisti, amore
Namque me ueneratus es, priusquam
Verbo conditus esset amplius orbis.
Te non iuste parens iniquus orbis
Cognouit, sed ego absolutè, & ipsi
Cognouère quod à te abiui in orbem,
Atque his magnificum tuum explicaui
Nomen, & faciam ut reclinet ille
In illis amor, ante constitutum
Orbem, quo pater aline me beasti
Inque illis ero semper usque & usque.

Nr 1996.

8

3

nicht aufg., da unvollst. u.
nicht zu ermitteln;

28a / 501996 /

V\$ 17 11/11/

Farbkarte #13

B.I.G.

12

